

187. 192). 14, 2470. N. 17, 13. 14. HARIV. 1203. 4967. R. 4, 41, 14. MRGH. 24. sg. der König der Daç. MBH. 3, 7519. दशार्पा देशः P. 6, 1, 89, Vārtt. 7, Sch. DURGĀD. zu Vop. 2, 9. Soll aus दशन् + ऋण zusammengesetzt sein. — 2) f. आ N. pr. eines im Vindhja entspringenden Flusses VP. 185, N. 80. DURGĀD. zu Vop. 2, 9. ÇABDĀRTHAKALPATARU im ÇKDR. — Vgl. दशार्पा.

दशार्पाक MBH. 3, 7418 falsche Form für दशार्पाक.

दशार्पायु (von दशार्पा) m. N. pr. eines Sohnes des Raudrāçva HARIV. 1660.

दशार्ध (दशन् + अर्ध) pl. fünf (die Hälfte von zehn): दशार्धानाम् M. 1, 27. शैरैः — दशार्धैः MBH. 1, 6978. शरान् — दशार्धसंख्यानं 7052.

दशार्क gaṇa विमुक्तादि zu P. 5, 2, 64. = दशार्क gaṇa प्रज्ञादि zu 4, 38. m. pl. N. pr. eines Kriegerstammes gaṇa पश्चादि zu 3, 117. TRIK. 2, 1, 10. MBH. 3, 769. 903. दशैरिकादश दशा दशार्काः 10667. 12578. 12579. BHĀG. P. 1, 11, 12. Wird zurückgeführt auf दशार्क, einen Nachkommen Jadu's, einen Sohn Dhṛshṭa's (Nirvṛti's) und Vater Vjoman's HARIV. 1991. VP. 422. BHĀG. P. 9, 24, 3. दशार्की eine Prinzessin aus dem Stamme der Daç. gaṇa पश्चादि zu P. 5, 3, 117, Vārtt. 2. दशार्क als Bein. Kṛshṇa's (vgl. दशार्क) MBH. 13, 7003. als Bein. jedes Buddha (TRIK. 1, 1, 8. H. 233) hat das Wort wohl nichts mit dem Völkernamen zu thun, sondern zerlegt sich in दशन् + अर्क. — Vgl. दशार्क.

दशार्कक m. pl. = दशार्क BHĀG. P. 9, 24, 62.

दशावतार (दशन् + अवर) m. Bein. Vishṇu's (der zehn Mal auf die Erde Herabgekommene) TRIK. 1, 1, 29. H. ç. 63. Verz. d. Oxf. H. 185, a. °दशमी Verz. d. B. H. 134, a (60).

दशावर (दशन् + अवर) 1) adj. f. आ zum Mindesten aus zehn bestehend: परिषद् M. 12, 110. 111. — 2) m. N. pr. eines Unholden MBH. 2, 367.

दशाश्च (दशन् + अश्च) 1) adj. zehn Pferde besitzend, mit zehn Pferden fahrend. — 2) m. a) der Mond TRIK. 1, 1, 85. H. 104, Sch. ÇABDAR. im ÇKDR. — b) N. pr. eines Sohnes des Ikshvāku MBH. 13, 89. fg.

दशाश्चमेध (दशन् + अश्च) n. (sc. तीर्थ) das Tirtha der 10 Pferdeopfer, N. eines best. Tirtha MBH. 3, 5084. °तीर्थ Verz. d. Oxf. H. 66, b, 36. 67, a, 21. 70, b, 39 (Ursprung des Namens). 73, b, 13. दशाश्चमेधिक wohl dass. MBH. 3, 6034. HARIV. LANGL. I, 509. — Vgl. दशाश्चमेध.

दशास्प (दशन् + आस्प) 1) adj. zehnmündig AV. 4, 6, 1. — 2) m. Bein. Rāvāṇa's H. 706, Sch. BHŪRIPI. im ÇKDR. R. 3, 55, 12. °जित् m. Bein. Rāma's BHŪRIPI.

1. दशार्क (दशन् + अर्क) m. ein Zeitraum von zehn Tagen ÇAT. BR. 13, 4, 3, 15. ĀÇV. GRH. 4, 4. M. 3, 59. 76. 83. 102. 8, 223. R. GONR. 2, 83, 26. 86, 1. अत्तर्दशाक्ते M. 3, 76. अत्तर्दशाक्तात् 8, 222. — Vgl. अत्तर्दशाक्.

2. दशार्क (wie eben) 1) adj. zehntägig. — 2) m. eine best. liturgische Cerimonie (vgl. दशरत्र) KĀTJ. ÇR. 23, 3, 27. LĀTJ. 10, 10, 1.

दशिन (von दशन्) 1) adj. zehnthellig Vop. 7, 93. सा दशिनी विराट् AIT. BR. 5, 19, 3, 23. ÇAT. BR. 13, 2, 3, 3. LĀTJ. 6, 7, 1. MAÇ. in Verz. d. B. H. 74. f. Dekade Ind. St. 3, 382. fg. — 2) m. ein Oberaufseher über 10 Dörfer M. 7, 119.

दशीविदर्भ m. pl. N. pr. eines Volkes MBH. 6, 372. VP. 193. — Vgl. दधिविदर्भ.

दशेन्द्र (दशन् + इन्द्र) adj. angeblich fünf Indrāṇi (sic) zur Gottheit habend P. 1, 1, 58, Vārtt. 2, Sch. P. 1, 2, 49, Sch.

दशेन्धन (दशा Docht + इन्धन) m. Lampe TRIK. 2, 6, 42. H. 687. HĀR. 24.

दशैर (von दम्, दम्) UṆĀDIS. 1, 59. adj. bissig, zu Leibe gehend, = द्वि-त्न UĠGVAL. = मुत्तघातक der Jmd im Schlaf überfällt TRIK. 3, 1, 10. Nach ÇKDR. und WILS. m. Raubthier.

दशैरक (von दशैर) 1) m. pl. N. pr. eines Volkes, = मरू (daher bei WILSON: a country destitute of water) H. 937. MBH. 7, 397. प्रह्लामीरा दशैरकाः MBH. bei LASSEN, Pentap. 27. दमेरकाः (eine Handschr. scheint दमेरक zu lesen) कैकयाः VARĀH. BRH. S. 3, 67. दशैरक m. sg. = मरुदेश BHŪRIPI. im ÇKDR. अग्निवेशदशैरकाः (sic) gaṇa तिकितवादि zu P. 2, 4, 68. — 2) das Junge eines Kameels: पास्तिष्ठत्यः प्रमेकृत्ति यथैवाद्दशैरकाः MBH. 8, 1852. — Vgl. दशैर, दशैरक, दमेर, दमेरक.

दशेश (दशन् + ईश) m. ein Oberaufseher über zehn Dörfer M. 7, 116.

दशैकादशिक (von दशन् + एकादशन्) adj. f. ई der sich für zehn eilf zahlen lässt d. h. Geld auf zehn Procent ausleiht P. 4, 4, 31.

दशैषा (दशन् + शैषा) m. N. pr. eines Schützlings des Indra: शतैरुपद्रव्यपाप इन्द्रात् दशैषाये कवये ऽर्कसंतीतौ RV. 6, 20, 4, 8. — Vgl. दशैषु.

दशैषाय (wie eben) m. N. pr. eines Mannes VĀLAKH. 4, 2.

दशैशानसि m. eine Schlangenart AV. 10, 4, 17.

दस्, दस्यति DHĀTUP. 26, 104. दसमान; दसत्; partic. दस्त (angeblich vom caus. und = दासित P. 7, 2, 27. Vop. 26, 114); Mangel leiden, verschmachten, δειν NIR. 1, 9. DHĀTUP. (उपत्तेय aus उपत्तय entstanden). ते षो दिशो ऽदस्यन् (Gegens. प्राप्यायत्) TS. 1, 6, 11, 3. त्वा त्सारो दसमानो भांगीमिदृ तक्वचीये RV. 1, 134, 5. — caus. verschmachten machen, erschöpfen: आविवांसतो दसयत् भूम RV. 5, 43, 3. दसयति = उपत्तयति NIR. 4, 25 und DURGA.

— अयप versiegen: धेनवः RV. 1, 135, 8.

— उद् दस. उद्दास.

— उप ausgehen, mangeln, sich erschöpfen, versiegen NIR. 7, 23. सनादेव तव रायो गभस्ती न क्षीयते नाप दस्यति दस्म RV. 1, 62, 12. 5, 54, 7. 10, 117, 1. धेनवः 1, 133, 8. 5, 53, 5. दात्रम् 8, 43, 33. TS. 1, 6, 3, 3. AV. 3, 29, 2. 6. मा ते प्राण उप दसत् 5, 30, 15. स यदि राजोपदस्येत् wenn der Soma ausgeht ÇAT. BR. 4, 2, 2, 5. PĀNĀV. BR. 9, 9. Mit instr. des ausgehenden Gegenst.: प्रभिरूप दस्यति AV. 12, 4, 2. an Jmd (abl.) ausgehen, Jmd fehlen: मा वां रातिरूप दसत्कदा चनास्मद्गतिः कदा चन RV. 1, 139, 5. partic.: दर्विरन्तितापरिमितानुपदस्ता KAUC. 88. — caus. °दासयति ausgehen —, aufhören machen NIR. 7, 23. प्राणान् AV. 12, 3, 27. TBa. 2, 3, 2, 2. exstinguere: ब्रह्मस्यम् AV. 12, 3, 52. — Vgl. अनुपदस्वत्, उपदासुक (अनुप) TS. 6, 1, 3, 8. अनुपदस्य ÇĀNĀH. ÇR. 4, 8, 9).

— अनूप nach Etwas (acc.) ausgehen: प्राणः PĀNĀV. BR. 9, 9.

— प्र versiegen: आपस्वरमाणा न क्षीयते न प्रदस्यति KĀTJ. 28, 1.

— वि ein Ende nehmen, mangeln, fehlen: पूर्वीरिन्द्रस्य रातयो न वि दस्यन्तयतः RV. 1, 11, 3. मा ते इन्द्र ते व्ये तुराषाडयुक्तासो अब्रह्मता वि दसाम VS. 10, 22. तस्मिन्पचमाने व्यदस्यत् während er kochte, ging ihm (das Feuer) aus KĀTJ. 10, 6 in Ind. St. 3, 469, Z. 2 v. u. विदस्त (= उपत्तीषा DURGA) NIR. 1, 9. Mit abl. der Person: sich Jmd entziehen, Jmd fehlen: मा सा ते अस्मत्सुमतिर्वि दसत् RV. 1, 121, 15. मा वीरो अस्मन्वयो